

ODSZCZYPAĆ (2) *vb pf*

inf odszczypać (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odplacić komuś za jego uszczypliwość, odgryźć się [w tym: co (1)] (2) : ták mniemam/ iż/ chociaż nie ták vmieiętnie [...] / przedsięby fię tego ważył: żeby wśzczyypki fwe odśzczyypać fie kuśił. A iefliby fowito odśzczyypać lub iáwnie lub potáiemnie nie mogł: tedyby wždy o tym myślił/ áby wet zá wet oddał CzechEp 4.

Formacje współrdzenne cf SZCZYPAĆ.

LWil